

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Ρούμων, Ἐπίσκοπος Τάβιστοκ (Ἀγγλία) † 30ῆ Αὐγούστου (περ. 560)

Ὁ Ἅγιος Ρούμων (St. Rumon, Ronan, Ruadan, Ruan), τιμᾶται ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἁγίους τῆς Ντουμνονία (Dumnonia) καὶ ἰδιαίτερα ὡς προστάτης τῆς πόλεως Τάβιστοκ (Tavistock) καὶ τοῦ ὁμώνυμου χωριοῦ Ρομανσλέιχ (Romansleigh) στὸ Ντέβον (Devon), καθὼς καὶ μερικῶν οικισμῶν στὴν Κορνουάλλη (Cornwall).

Δυστυχῶς, παρὰ τὴν δημοτικότητα του καὶ τὴν εὐρεία λατρεία του, ἐλάχιστες ἀξιόπιστες πληροφορίες γιὰ τὸν Ἅγιο αὐτὸ εἶναι γνωστές – ὁ πρῶτος Βίος του χάθηκε καὶ οἱ ὑπάρχουσες πηγές εἶναι πολὺ συγκεχυμένες.

Αὐτὸ ποὺ εἶναι γνωστὸ μὲ βεβαιότητα εἶναι, ὅτι ὑπῆρξε ἄξιος Ἱεραπόστολος, Ἱεροκήρυξ καὶ ἰδρυτὴς Ἐκκλησιῶν καὶ Μοναστηριῶν στὴν Δυτικὴ Χώρα τῆς Ἀγγλίας, κάποιο διάστημα τῆς ζωῆς του Ἐρημίτης, καὶ ἔπειτα πιθανῶτα Ἐπίσκοπος τοῦ Κρέντιτον (Crediton) στὸ Ντέβον. Ὁ Ἅγιος Ρούμων πιθανὸν νὰ γεννήθηκε στὴν Βρεττανίη, νὰ ἐκπαιδεύθηκε στὴν

Ναός του Ἁγίου Ρούμωτος,
Ρόμανσλεϊχ, Ντέβον.

Ναός του Ἁγίου Ρούμωτος,
Ρουὰν Λάνιχορν, Κορνουάλη.

Ἐρείπια τῆς Μονῆς.
Τάβιστοκ.

Μοναχικὴ ζωὴ στὴν Ἰρλανδία καὶ ἐν συνεχείᾳ γιὰ πολλὰ ἔτη νὰ ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ στὴν Ντουμνονία καὶ πιθανῶς σὲ ἄλλες περιοχές.

Ἄναπαύθηκε ἐν Κυρίῳ τὸ ἔτος 560.

Ἄν ἦταν ὁ μόνος Ἱεραπόστολος στὴν Ντουμνονία ἐκείνη τὴν ἐποχὴ τῆς ἀναβιώσεως τοῦ Ὁρθόδοξου Χριστιανισμοῦ στὴν περιοχὴ: ἄλλοι Ἅγιοι ὅπως ὁ Κέας (ὁ ἰδρυτὴς τῶν Μοναστηριῶν τοῦ Στριτ στὸ Σόμερσετ-Street Somerset καὶ τοῦ Λάντκι-Lanky, στὸ Ντέβον, † Μνήμη: 5η Νοεμβρίου) καὶ ὁ Γιλδάσιος ὁ Σοφὸς (ζοῦσε ἀσκητικὴ ζωὴ στὴν Ντουμνονία γιὰ μερικὰ χρόνια, † Μνήμη: 29η Ἰανουαρίου, **βλ. ἐδῶ**) μπορεῖ κάλλιστα νὰ ἦταν σύντροφοί του.

Ὁ ἱστορικὸς Γουΐλιαμ (William of Malmesbury) ἐπισκέφθηκε τὸ ἱερὸ τοῦ Ἁγίου Ρούμωτος περίπου τὸ 1120, ἀλλὰ δὲν κατάρθωσε νὰ διακρίνη πολλὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν ζωὴ του, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὅτι ὑπῆρξε Ἐπίσκοπος.

Ὡρισμένοι σύγχρονοι ἐρευνητές, ὅπως ὁ Ντόμπλ (Doble), ὑποστηρίζουν, ὅτι ὁ Ρούμων ἦταν Μοναχὸς τῆς Μονῆς Γκλάστονμπερι στὸ Σόμερσετ (ὅπου φυλάχθηκε ἀργότερα ἓνα μικρὸ τμῆμα τῶν Λειψάνων του) καὶ ἱδρυσε Μοναστήρια στὴν χερσόνησο Λιζαρντ στὴν Κορνουάλη.

Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὁ Ἅγιος αὐτὸς ἐξακολουθεῖ νὰ μνημονεύεται καὶ νὰ τιμᾶται στὴν Βρεττάνη, τὸ Ντέβον, τὴν Κορνουάλη, τὸ Σόμερσετ (ιδίως στὸ Γκλάστονμπερι), τὴν δυτικὴ καὶ ἀνατολικὴ Ἀγγλία (ἀκόμη καὶ σὲ τόσο μακρινὲς περιοχὲς ὅπως τὸ Νόργουϊτς καὶ τὸ Ράμσεϋ) καὶ τιμᾶται σήμερα ἀπὸ Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

Καταγράφηκε, ὅτι τὰ Λείψανά του μεταφέρθηκαν ἀπὸ τὸ πρῶτο κελτικὸ Μοναστήρι Ρουὰν Λάνιχορν (Ruan Lanihorne) στὴν Κορνουάλη, τὸ ἀρχαιότερο κέντρο τῆς λατρείας του, στὸ Τάβιστοκ (σήμερα ἐμπορικὴ πόλις στὸ δυτικὸ Ντέβον στὴν ἄκρη τοῦ ἐθνικοῦ πάρκου

Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ρούμωνος, Ρουὰν Μαγιόρ, Κορνούαλη.

Βιτρώ στὸ Μοναστήρι τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Ἁγίου Ρούμωνος, στὰ ἀριστερὰ ὁ Ἅγιος Εὐστάθιος.

Ἡ πηγή τοῦ Ἁγίου Ρούμωνος, Ρουὰν Μίνωρ, Κορνούαλη.

Ντάρτμουρ), τὸ 981 ἀπὸ τὸν Ὀρντουλφο (Ordulph), Κόμη τοῦ Ντέβον καὶ τῆς Κορνούαλης, ὁ ὁποῖος τὸ ἴδιο ἔτος ἵδρυσε ἓνα Μοναστήρι πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας μας καὶ τοῦ Ἁγίου Ρούμωνος στὴν πόλι αὐτή.

Τὸ Μοναστήρι αὐτὸ ἐγένε ἀπὸ τότε τὸ μεγαλύτερο κέντρο τιμῆς τοῦ Ἁγίου καὶ προσεῖλκε χιλιάδες προσκυνητῶν, οἱ ὁποῖοι προσήρχοντο στὰ θαυματουργὰ Λειψανά του εἰς ἰασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος. **Τὸ** Μοναστήρι λεηλατήθηκε καὶ καταστράφηκε ἀπὸ τοὺς Δανοὺς τὸ 997, ἀλλὰ ἀνοικοδομήθηκε πάλι, καὶ εἶχε πολὺ σύντομα τὴν παλιά του αἴγλη.

Τὸ Μοναστήρι τοῦ Τάβιστοκ κατὰ τὸν Μεσαῖωνα ἐγένε τὸ δεύτερο πλουσιώτερο Μοναστήρι στὸ Ντέβον. **Ὡ**στόσο, τμήματα τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ρούμωνος (συμπεριλαμβανομένης τῆς Κάρας του) διανεμήθησαν σὲ ἄλλες τοποθεσίες καὶ περιοχές, ἰδίως στὴν Βρεττάνη.

Ἐρείπια τῆς Μονῆς, Τάβιστοκ.

Περίπου τὸ 1538 τὸ μεγάλο Μοναστήρι τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Ἁγίου Ρούμωνος στὸ Τάβιστοκ διαλύθηκε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Μεταρρυθμίσεως, ἢ περιβεβλημένη μὲ κοσμήματα λάρνακα τοῦ Ὁσίου Ρούμωνος συντρίφθηκε ἀπὸ τοὺς εἰκονομάχους καὶ ὁ κύριος Ναὸς τοῦ Μοναστηριοῦ κατεδαφίσθηκε.

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις, καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

(*) Βλ. <https://orthochristian.com/106352.html>. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

